

แบบฝึกหัดปฏิบัติการคาบที่ 7: Polymorphism

คำสั่ง

1. ให้ศึกษาหลักการ Polymorphism ต่อไปนี้

1. ความสัมพันธ์แบบการสืบทอดคุณสมบัติ อนุญาตให้คลาสสามารถสืบทอดคุณสมบัติจากคลาสแม่(Superclass) ได้
2. คลาสลูก(Subclass) สามารถเพิ่มคุณสมบัติใหม่ ๆ ได้ โดย Subclass จะเป็นคลาสที่เจาะจงลงไปจากคลาสแม่
3. ทุก ๆ วัตถุที่สร้างจาก Subclass จะถือว่าเป็น instance ของ superclass ด้วย เช่น
  - a. ทุก ๆ วัตถุที่สร้างจากคลาส circle ถือเป็นวัตถุของคลาส Object
  - b. แต่ทุก ๆ วัตถุของคลาส Object ไม่ได้เป็นวัตถุชนิด circle
4. กรณีที่ในเมธอดมีการประกาศรับพารามิเตอร์เป็นแบบ instance ของ superclass เราสามารถส่ง instance ของ subclass ไปเป็นพารามิเตอร์ของ superclass ได้
5. ตัวแปรอ้างอิงของซูเปอร์คลาสสามารถชี้แทนที่ของซับคลาส
6. แต่ตัวแปรอ้างอิงของซับคลาสไม่สามารถชี้แทนที่ของซูเปอร์คลาสหรืออินสแตนซ์ของคลาสที่มีซูเปอร์คลาสเดียวกันได้ ถ้าจะลองนำไปชี้คลาสอื่นๆที่ไม่มีความเกี่ยวข้องกันเลยยิ่งไม่ได้
7. การที่ตัวแปรของซูเปอร์คลาสสามารถชี้แทนที่ของซับคลาสได้ เป็นการเพิ่มความยืดหยุ่นในการเขียนโปรแกรม ลักษณะนี้เรียกว่า โพลิมอร์ฟิซึม

Dynamic Binding

- ▶ กำหนดให้วัตถุ o เป็นอินสแตนซ์ของคลาส $C_1, C_2, \dots, C_{n-1}, C_n$ เมื่อ C_1 เป็นคลาสลูกของ C_2 และ C_2 เป็นคลาสลูกของ $C_3, \dots$ และ C_{n-1} เป็นคลาสลูกของ C_n ดังปรากฏในรูปกล่าวคือ
  - ▶ C_n จะเป็นคลาสที่มีความเป็นทั่วไปมากที่สุด(most general class)
  - ▶ C_1 เป็นคลาสที่มีความเจาะจงมากที่สุด(most specific class) โดยคลาส C_n ในภาษาจาวาคือคลาส Object
- ▶ ถ้า o เป็นอินสแตนซ์ของคลาส C_1 โดยที่ o เรียกเมธอด p แล้ว JVM จะทำการค้นหาเมธอดที่ตรงกับที่ต้องการมากที่สุดโดยจะค้นหาเมธอด p ในคลาส $C_1, C_2, \dots, C_{n-1}, C_n$ ตามลำดับจนกว่าจะพบ

Static Binding

คือการผูกตัวแปรอ้างอิงกับชนิดข้อมูลช่วง Compile time

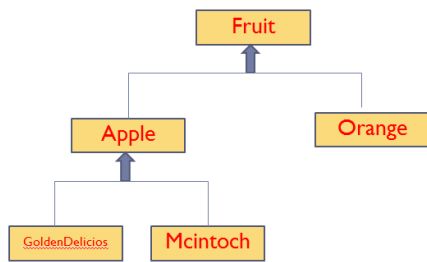
1. ให้ศึกษาและทดลองพิมพ์ Code ตัวอย่างการสืบทอดคลาสจากตัวอย่างต่อไปนี้

<pre> class A{ void f(){ System.out.println("A"); } } class B extends A{ void f(){ System.out.println("B"); } } class Test38{ static void t(A a){ a.f(); } public static void main(String[] args){ t(new A()); t(new B()); } } </pre>	<p>ให้อธิบายผลลัพธ์ของโปรแกรมพร้อมอธิบายเหตุใดจึงได้คำตอบดังกล่าว</p> <p>Output : A B</p> <p>function + new static bindings ไม่เกี่ยวข้อง new class มี parameter เป็น Type A แล้วนำค่า new class ที่เป็น A ไป เรียกใช้ method และ new class B สามารถรับค่า parameter poly morphism</p>
<pre> class A{ int x=1; void inc(){x++;} int get(){return x;} } class B extends A{ int x=2; void inc(){x++;} int get(){return x;} } class Test{ public static void main(String[] args){ B b =new B(); A a= b; a.inc(); b.inc(); ① System.out.println(a.x+"", "+b.x"); System.out.println(a.get()+"", "+b.get()); } } </pre>	<p>ให้อธิบายถึงส่วนที่มีการทำงานเป็น Static binding และ Dynamic binding</p> <p>① การทำ Dynamic binding คือ ทำการดูว่าที่รัน method class มี method class ไหน และ เรียกใช้ function class นั้น</p> <p>② การทำ Static binding ดูจาก Type ของ</p>
<pre> public class Test{ public static void main(String[] args){ Object fruit = new Fruit(); Object apple= new (Apple)fruit; } } class Apple extends Fruit{ } class Fruit{} </pre>	<p>จงอธิบายส่วนที่ผิดของโปรแกรม</p> <p>① no Catching 1. คือ Type ของ new Type new catching</p>

2. จงอธิบายผลลัพธ์ของ Output ต่อไปนี้

<pre>public class Test { public static void main(String[] args) { Object a1 = new A(); Object a2 = new Object(); System.out.println(a1); System.out.println(a2); } } class A { int x; public String toString() { return "A's x is " + x; } }</pre>	<p>A's x is 0 Object a2</p>
<pre>public class Test { public static void main(String[] args) { Object a1 = new A(); Object a2 = new A(); System.out.println(a1.equals(a2)); } } class A { int x; public boolean equals(A a) { return this.x == a.x; } }</pre>	<p>false</p>
<pre>public class Test { public static void main(String[] args) { A a1 = new A(); A a2 = new A(); System.out.println(a1.equals(a2)); } } class A { int x; public boolean equals(A a) { return this.x == a.x; } }</pre>	<p>true</p>

3. กำหนดให้ Fruit, Apple, Orange, Golden Delicious Apple, และ Macintosh Apple มีโครงสร้างการสืบทอดและการประกาศตัวแปรดังนี้ ให้เขียนโปรแกรมเพื่อจำลองการทำงานของโครงสร้างของคลาสดังกล่าวพร้อมตอบคำถามต่อไปนี้

กำหนดการทำงานภายในmain() มีการสร้าง Object ดังนี้
 Fruit fruit = new GoldenDelicious();
 Orange orange = new Orange();

1. Is fruit instanceof Orange? *false*
2. Is fruit instanceof Apple? *true*
3. Is fruit instanceof GoldenDelicious? *true*
4. Is fruit instanceof Macintosh? *false*
5. Is orange instanceof Orange? *true*
6. Is orange instanceof Fruit? *true*
7. Is orange instanceof Apple? *false*
8. Suppose the method makeApple() is defined in the Apple class. Can fruit invoke this method?
 Can orange invoke this method? *false* *true*
9. Suppose the method makeOrangeJuice() is defined in the Orange class. Can orange invoke this method? Can fruit invoke this method?
false

4. พิจารณาส่วนของโปรแกรมต่อไปนี้

```

1 public class Test{
2     public static void main(String[] args){
3         Animal x= new Tiger();
4         System.out.println("1. x.news is "+ x.news);
5         System.out.println("2. ((Tiger)x).news is "+ ((Tiger)x).news);
6         System.out.println("3. x.smile() is "+ x.smile());
7         System.out.println("4. ((Tiger)x).smile() is "+ ((Tiger)x).smile());
8         System.out.println("5. x.getNews() is "+ x.getNews());
9         System.out.println("6. x.getMessage() is "+ x.getMessage() );
10
11     }
12
13 }
14 class Animal{
15     public String news= "Animal's news";
16     public String message="Animal's message";
17     public static String smile(){
18         return "smile from Animal";
19     }
20     public String getNews(){
21         return news;
22     }
23     public String getMessage(){
24         return message;
25     }

```

```

26 }
27 class Tiger extends Animal{
28     public String news= "Tiger's news";
29     public String message="Tiger's message";
30     public static String smile(){
31         return "smile from Tiger";
32     }
33     //@override
34     public String getNews(){
35         return news;
36     }
37 }

```

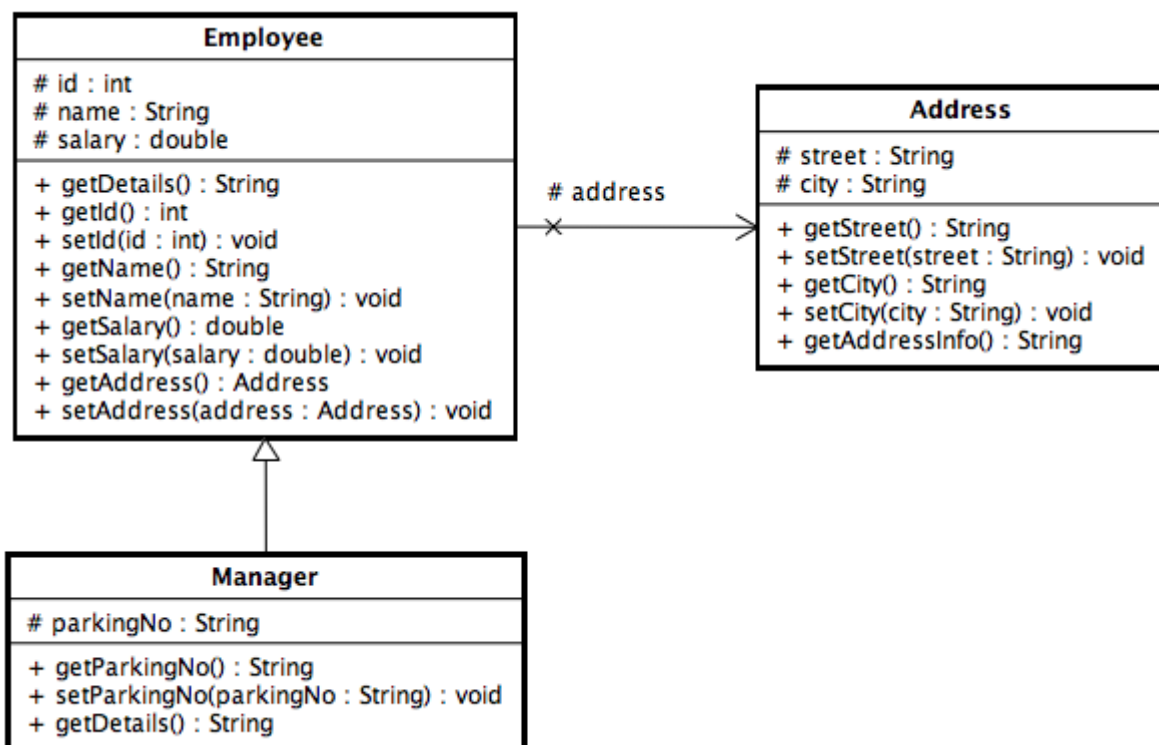
ผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้นจากการใช้โปรแกรมต่อไปนี้คืออะไร

1. x.news เป็น Animal's news.
2. ((Tiger)x).news เป็น Tiger's news
3. x.smile() เป็น smile from Animal
4. ((Tiger)x).smile() เป็น smile from Tiger
5. x.getNews() เป็น Tiger's news

อธิบายเหตุผลประกอบคำตอบ

1. เรียก news จาก class Animal
2. เรียก news จาก class Tiger เพราะ Tiger extends Animal
3. เรียก function smile ใน class Animal เพราะเป็น static
4. เรียก function smile ใน class Tiger เพราะ Tiger extends Animal
5. เรียก function setNews ใน class Tiger เพราะเป็น dynamic binding
6. เรียก function จาก class Animal เพราะ Tiger extends Animal

5. กำหนดความสัมพันธ์ของคลาส Employee และ Manager ในรูปของไดอะแกรม ดังนี้

ให้เขียนโปรแกรมเพื่อจำลองการทำงานของโครงสร้างของคลาสดังกล่าว และประยุกต์ใช้ Polymorphism สำหรับการสร้างวัตถุชนิด `Manager` โดยกำหนดให้สร้างวัตถุในคลาส Main ด้วยคำสั่ง `Employee emp = new Manager();` โดยให้กำหนดที่อยู่ เงินเดือนและรายละเอียดของพนักงานได้พร้อมทั้งสามารถพิมพ์รายละเอียดของวัตถุดังกล่าวได้

6. [Algorithms] ฝ่าเขาวงกต (maze) (แบบฝึกหัดเพิ่มเติม ไม่ต้องใช้ concept polymorphism)

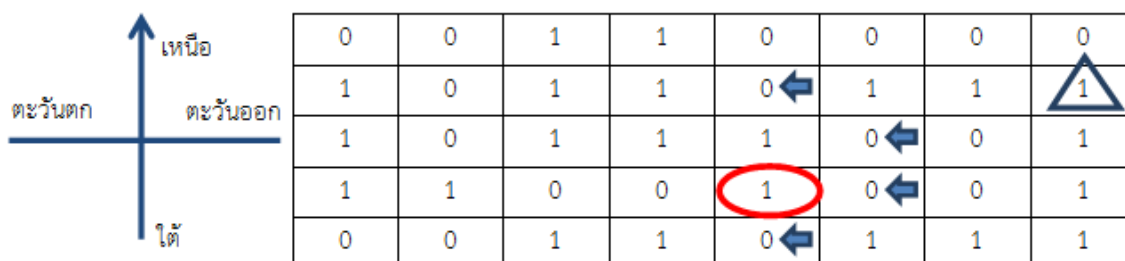
นักล่าขุมทรัพย์นามว่า “อินเดียนา เจ” พลัดพลั้งตกลงไปในหลุมพรางที่ส่งเขาไปอยู่ในเขาวงกตซึ่งมีทางออกอยู่เพียงตำแหน่งเดียวเท่านั้น เคนราห์ดีที่นายอินเดียนามีแผนที่เขาวงกตติดตัวมาด้วย ทำให้เขาทราบตำแหน่งปัจจุบันของเขาและตำแหน่งของทางออก จากแผนที่ อินเดียนาพบว่าพื้นที่เขาวงกตถูกแบ่งออกเป็นช่องจำนวน M แถว N หลัก โดยแต่ละช่องในแผนที่จะมีเลขหนึ่งหรือเลขศูนย์อย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งเลขศูนย์แทนกำแพงและเลขหนึ่งแทนทางเดิน นอกจากนี้เขาวงกตยังวางตัวในทิศเหนือ-ใต้ ตะวันออก-ตะวันตกพอดี ดังแสดงในภาพตัวอย่างที่อยู่หน้าถัดไป

อย่างไรก็ตามปัญหานักใจมียู่ที่ว่า บริเวณที่อินเดียนาตกลงมาไม่ได้เชื่อมต่อกับทางออก อินเดียนาจึงจำเป็นต้องระบุดำกำแพงเขาวงกตด้วยระบุดีที่มีติดตัวอยู่ เพียงลูกเดียวเท่านั้น นอกจากนี้อินเดียนาทราบว่าระบุดีนี้มีพลังทำลายกำแพงเขาวงกตได้เพียงหนึ่ง ช่องเท่านั้น

อินเดียนา จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องวางแผนว่าเขาจะต้องเดินในเขาวงกตอย่างไร และใช้ระบุดีทำลายกำแพงตรงพื้นที่ช่องใด จึงจะสามารถเดินไปถึงทางออกได้ อินเดียนาทราบ ตำแหน่งเริ่มต้นของเขาและตำแหน่งทางออกเท่านั้น และเพื่อให้การวางแผนและประมาณระยะทางเดินเป็นไปโดยง่าย อินเดียนาจะเดินในทิศเหนือ ใต้ ตะวันออก หรือ ตะวันตก เท่านั้น อินเดียนาจะไม่เดินในทิศเฉียงเป็นอันขาด (เช่น ไม่เดินในทิศตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นต้น)

ยกตัวอย่างจากแผนที่ในหน้าถัดไป เขาวงกตนี้ประกอบด้วยช่องจำนวนทั้งหมด 5 แถวและ 8 หลัก กำหนดให้อินเดียนาเริ่มต้นในช่องที่ถูกเน้นด้วยวงรี และทางออกอยู่ ณ ตำแหน่งที่เน้นด้วยสามเหลี่ยม หากอินเดียนาระบุดำกำแพงที่ช่องใดช่องหนึ่งที่ถูกเน้นด้วยลูกศรก็จะสามารถ เดินไปถึงทางออกได้ การระบุดำกำแพงที่ช่องอื่น ๆ นอกจากหนึ่งในสี่ช่องนี้จะไม่ทำให้อินเดียนาไปถึงทางออกได้

ยิ่งไปกว่านั้น อินเดียนายังสนใจด้วยว่าทางเดินจากจุดเริ่มต้นไปถึงทางออกที่ใกล้ที่สุดมี ระยะทางเท่าใด (ระยะทางนับจากจำนวนช่องที่เดินผ่าน) จากตัวอย่างเดิม ถ้าอินเดียนาระบุดำกำแพงที่ช่อง ณ ตำแหน่งแถวที่สอง หลักที่ห้า หรือ ตำแหน่งแถวที่สาม หลักที่หก จะทำให้ได้ทางเดินที่ใกล้ที่สุดด้วย คือได้ทางเดินที่ผ่านจำนวนช่องทั้งหมด 6 ช่อง (นับช่องที่จุดเริ่มต้นและสิ้นสุดและช่องที่เป็นกำแพงที่ถูกระบุดำด้วย)

จง เขียนโปรแกรมที่มีประสิทธิภาพในการหาจำนวนช่องของกำแพงที่อินเดียนาสามารถทำ การระบุดีเพื่อนำอินเดียนาไปสู่ทางออกได้ รวมทั้งหาระยะทางเดินที่สั้นที่สุดจากจุดเริ่มต้นไปจนถึงทางออก

ข้อมูลนำเข้า

1. บรรทัดแรกระบุค่า M และ N ซึ่งแทนจำนวนแถวและจำนวนหลักของเขาวงกตตามลำดับ โดยที่ $1 \leq M, N < 150$ โดย M และ N ถูกคั่นด้วยช่องว่าง
2. บรรทัดที่สองระบุแถว r_s และหลัก c_s ของช่องที่อินเดียยาเริ่มต้น โดยที่ $1 \leq r_s \leq M$ และ $1 \leq c_s \leq N$ โดย r_s และ c_s ถูกคั่นด้วยช่องว่าง
3. บรรทัดที่สามระบุแถว r_e และหลัก c_e ของช่องที่อินเดียยาเริ่มตัน โดยที่ $1 \leq r_e \leq M$ และ $1 \leq c_e \leq N$ โดย r_e และ c_e ถูกคั่นด้วยช่องว่าง
4. อีก M บรรทัดถัดมา ในแต่ละบรรทัดจะประกอบไปด้วยเลขจำนวน N ตัว แต่ละตัวคั่นด้วยช่องว่าง โดยเลขศูนย์แทนกำแพง และเลขหนึ่งแทนทางเดิน บรรทัดแรกใน M บรรทัด นี้บอกลักษณะช่องของแถวแรกในเขาวงกต (แถวแรกคือแถวที่อยู่ทางเหนือสุด) เรียงจากหลักทางทิศตะวันตกไปตะวันออก (หลักแรกคือหลักทางทิศตะวันตก) บรรทัดถัดมาบอกลักษณะของแถวที่สอง และเป็นเช่นนี้ไปเรื่อย ๆ จนครบ M บรรทัด

ข้อมูลส่งออก

1. บรรทัดแรกระบุจำนวนช่องกำแพงที่อินเดียยาสามารถวางระเบิดและพาอินเดียยาไปถึงทางออกได้
2. บรรทัดที่สองระบุระยะทางที่น้อยที่สุดที่อินเดียยาสามารถเดินเพื่อไปถึงทางออก โดยระยะทางคือจำนวนช่องที่อินเดียยาเดินผ่านทั้งหมด ซึ่งนับรวมช่องที่เป็นจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุด พร้อมทั้งนับรวมช่องกำแพงที่อินเดียยาระเบิดด้วย

ตัวอย่างข้อมูลนำเข้า	ตัวอย่างข้อมูลส่งออก
5 8 4 5 2 8 0 0 1 1 0 0 0 0 1 0 1 1 0 1 1 1 1 0 1 1 1 0 0 1 1 1 0 0 1 0 0 1 0 0 1 1 0 1 1 1	4 6
6 8 1 4 2 7 0 0 1 1 0 0 0 0 1 0 1 1 0 0 1 1 1 0 1 1 1 0 0 1 1 1 0 0 1 0 0 1 0 0 1 1 0 1 1 1 0 1 0 1 1 1 1 1	4 13